

viser, at Sagen er en Fællessag. Skulle vi vi have en Lov, som foruden at beskytte Kongerigets Befolkning tillige skal beskytte Slesvigs Befolkning, saa maa det være en Fællesslov, som bliver til gennem Fællessforfatningen. Jeg troer ikke at behøve at forfikkre, at ogsaa jeg samstemmer fuldkommen med den ærede Forslagsstillers Mening, men jeg troer alligevel at maatte stemme mod hans Forslag.

Krigsministeren: Den sidste ærede Rigsdagsmand har rettet det Spørgsmaal til mig, om det Samme finder Sted i Artilleriet, som jeg nys omtalte fandt Sted i Cavalleriet, nemlig, at der var Afdelinger, som alene recrutteredes fra Holsteen og Lauenborg; jeg tør ikke sige det med samme Sikkerhed angaaende Artilleriet, skjøndt jeg ganske sikkert troer, at det er Tilfældet. Hvad Artilleriet angaaer, saa forholder det sig saaledes, at Batterierne her i Kjøbenhavn ere sammensatte baade af Danske, Holstenere og Lauenborgere, men det kan med største Lethed forandres i Tilfælde af, at et enkelt Batteri skulde affendes til Forbundscontingentet.

Grundtvig: Man har mindet mig om, at, naar Grundlovsforlaget, som jo forøvrigt ikke nu er Gjenstand for Omtale, 3die Gang kommer under Behandling, saa skal det være bekendt, hvorledes Fællessforfatningen er indrettet, og at det jo saa staaer Rigsdagen frit for at nægte sit Samtykke til Grundlovsforlaget, dersom den ikke finder, at den kan være tjent med den foreslaaede Fællessforfatning. Jeg skal nu i saa Henseende ikke lægge megen Vægt paa, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), allerede har sagt os, at det jo dog egentlig slet ikke har været Meningen, og, at det ikke er nødvendigt, at den Rigsdag, der 3die Gang tager Beslutningen under Overveelse, allerede ved sin Sammentræden bliver bekendt med, hvorledes Fællessforfatningen skal være, men, at det er tilstrækkeligt, at den bliver bekendt dermed i det Dieblik, den skal afstemme over, om Grundlovsforandringen skal træde i Kraft eller ikke — jeg skal ikke, siger jeg, lægge nogen Vægt derpaa, skjøndt det jo nok kunde være rimeligt, at vedkommende Ministerium i saa Tilfælde vilde give hans Fortolkning

Medhold, men det er i hvert Fald jo ganske vist, at, dersom vi, som Noget, der følger af sig selv, to Gange antage en saadan Beslutning, saa have vi ikke Ret til at tænke, at den 3die Forsamling skulde gjøre sig den mindste Betænkelse derover; der er ingen Grund til at tænke, at ikke ogsaa da, Ministeriet, enten et af samme Beskaffenhed som det forrige eller begunstiget som det nærværende, skulde fremtræde med en lignende Beslutning. — Jeg kan nu ikke forstaae, hvorledes de Herrer kunne paastaae, at vi for nærværende Tid ikke paa nogen Maade bør tage dette Forslag under Overveelse, som paa ingen Maade hindrer Fællessforfatningen, men blot sætter et Forbehold, som jeg synes, at den danske Rigsdag maa tage, for at sikke Provindsen Danmark for, at den ikke skal blive nødt til at sende sine Sønner ud for at kæmpe og falde for en dem aldeles uvedkommende Sag. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Mourad) har fundet det passende at sige, at jeg har givet ham Medhold, at han altid er consequent, og at jeg altsaa selv maa finde det rimeligt, at Rigsdagen fremdeles stemmer med ham. Det er ikke første Gang, at den ærede Rigsdagsmand har stræbt at gjøre min isolerede Stilling, som man kalder den, latterlig, men jeg skal i den Henseende aldeles ikke gjøre Andet end blot minde om, at, dengang den ærede Rigsdagsmand i samme Niemed lignede mig med et Fyrtaarn, sagde jeg det Samme, som jeg nu vil gjentage, at det dog vistnok er meget bedre at holde Die med et Fyrtaarn, der viser den rette Vej, end at følge en Lygtemand, der viser den gale Vej.

Lindberg: Jeg kan ikke Andet end lægge Vægt paa en Uttring af den ærede Krigsminister, i Anledning af det Spørgsmaal, om der ikke ogsaa ved Artilleriet findes danske Folk blandede med Holstenere og Lauenborgere, der gik ud paa, at, om det endogsaa var Tilfældet med et enkelt Batteri, saa vilde det dog være meget let at sammensætte et saadant Batteri, som skulde bruges til den tybste Forbundshær, om den blev sat i Bevægelse, alene af Holstenere og Lauenborgere. Vi have altsaa i denne Udtalelse et Vidnesbyrd for, at det virkelig ikke vil medføre nogen Bæmskelig